

Sygn. akt I A Cz 2318/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 grudnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Kościółek (sprawozdawca)

Sędziowie : SA Barbara Górczanowska

SA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 grudnia 2016 r. w Krakowie

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko A. N.

o wydanie

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 1 września 2016r. sygn.. akt I C 2337/16r.

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Barbara Górczanowska SSA Wojciech Kościółek SSA Sławomir Jamróg

Sygn.. akt I A Cz 2318/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Kielcach udzielił powodowi M. A. zabezpieczenia roszczenia windykacyjnego dwóch koni rasy arabskiej (dokładnie opisanych pozwem) poprzez:

- zajęcie dwóch koni rasy (...) tj. klaczy o imieniu P., urodzonej (...), o numerze rejestrowym (...) oraz ogiera o imieniu N., urodzonego dnia (...), o numerze rejestrowym (...);

- nakazanie wpisania w Księdze Stadnej (...) tom (...) prowadzonej przez (...) Klub (...) w W. ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu;

- ustanowienie zakazu zbywania przez pozwaną klaczy o imieniu P., urodzonej (...)

(...)roku, o numerze rejestrowym (...) oraz ogiera o imieniu (...)

urodzonego dnia (...), o numerze rejestrowym (...) oraz

zakazu zgłaszania i wystawiania przez pozwaną tychże koni we wszelkich pokazach,

aukcjach i turniejach koni arabskich.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia stwierdził Sąd Okręgowy, że stosownie do wymogów art. 730⁽¹⁾ § 1 kpc, powód dołączył do pozwu dokumenty lub odpisy i kserokopie dokumentów, które uprawdopodobniły przysługujące mu w stosunku do pozwanej roszczenie, tj.: kopie wiadomości SMS pomiędzy pozwaną a G. K. wraz z tłumaczeniem (k. 16-24), kopię potwierdzenia zapłaty z dnia 24 maja 2016 roku wraz z tłumaczeniem (k. 25-26), kopię potwierdzenia dokonania w/w transakcji wystawionego przez firmę dokonującą międzynarodowych przekazów pieniężnych wraz z tłumaczeniem (k. 27-28), kopie dokumentu sprzedaży wraz z tłumaczeniem (k. 29-31), odpis faktury VAT nr (...) z dnia 20 lipca 2016 roku (k.32), wydruk wiadomości e-mail od pozwanej do G. K. z dnia 10 czerwca 2016 roku wraz z tłumaczeniem (k. 33-35), wyniki z pokazu (...) (k. 43-45), odpisy paszportów koni (k. 46-49).

W ocenie Sądu Okręgowego twierdzenia uzasadnienia pozwu oraz załączone dokumenty lub odpisy i kserokopie dokumentów uprawdopodobniają żądanie dochodzone w niniejszym postępowaniu, tj. wydanie koni. Z w/w załączników do pozwu wynika, że pomimo zawarcia przez strony umowy sprzedaży i zapłaty ceny przez powoda pozwana uchyla się od wydania przedmiotu umowy, a nadto czerpie nieuprawnione pożytki, wystawiając zwierzęta na konkursach i wystawach koni rasowych. Oczywistym przy tym jest, że brak zabezpieczenia może spowodować skuteczne wcześniejsze zbycie koni przez obowiązującą. W tej sytuacji realizacja roszczenia w razie wydania korzystnego dla uprawnionego wyroku byłaby znacznie utrudniona. Powód uprawdopodobnił zatem istnienie roszczenia i interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego -otwarty katalog zabezpieczeń w sprawach, których przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, zawiera art. 755 § 1 kpc. Zgodnie z tym przepisem dopuszczalne jest m.in. udzielenie zabezpieczenia żądania poprzez ustanowienie zakazu zbywania przedmiotów objętych postępowaniem i nakazanie wpisania stosownego ostrzeżenia w księdze wieczystej lub we właściwym rejestrze. Sąd może również zastosować sposób zabezpieczenia przewidziany dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w tym dokonać zajęcia ruchomości (art. 747 pkt 1 kpc).

W ocenie Sądu Okręgowego sposób zabezpieczenia w postaci zajęcia spornych koni oraz ustanowienia zakazu ich zbywania przez pozwaną i wpisania stosownego ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu do odpowiedniego rejestru (Księgi Stadnej (...) prowadzonej przez (...) Klub (...) w W.) jest odpowiednie dla ochrony praw powoda, a jednocześnie nie obciąża pozwanej A. N. ponad potrzebę. Wpis ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu pozwoli potencjalnym zainteresowanym nabyciem zwierząt na zapoznanie się z ich aktualnym stanem właścicielskim. Ustanowienie zakazu zbywania rzeczy ruchomych sprawia, że w sytuacji, gdy obowiązany zbędzie rzecz, czynność ta pozostanie bezskuteczna wobec uprawnionego, a uprawniony w razie wydania wyroku nakazującego wydanie rzeczy (zwierząt) będzie mógł odzyskać ich posiadanie. Temu celowi – zdaniem Sądu Okręgowego - służy również orzeczone zajęcie, zaś zakaz zgłaszania i wystawiania zwierząt na pokazach, aukcjach i turniejach koni arabskich jest uzasadniony koniecznością zapewnienia niepogorszenia stanu zdrowia zwierząt.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie przepisów art. 755 § 1 pkt 2 i 5 w zw. z art. 747 pkt 1 i art. 730¹ kpc orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na postanowienie złożyła pozwana domagając się uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Pozwana zarzuciła, że wbrew stanowisku Sądu I instancji roszczenie nie jest wiarygodne, skoro oparte zostało na podstawie sfałszowanych dokumentów, gdyż nigdy nie podpisała dokumentu, który stanowić miał potwierdzenie sprzedaży (podpis pod dokumentem „(...)” z dnia 24 maja 2016r. nie pochodzi z jej ręki, co przyznał świadek słuchany w sprawie karnej, tym bardziej, że jeszcze w dniu 7 lipca 2016r. pełnomocnik powoda wzywał pozwaną do podpisania dokumentu, zaś mimo wezwań ze strony pozwanej o wskazanie rachunku na który zwrócone mają być pieniądze powód jak i jego pomocnik, który był dzierżycielem koni powinności swej nie zadośćuczynili). Pozwana zarzuciła, że wydane przez Sąd I instancji postanowienie uniemożliwia pozwanej dysponowanie składnikami jej majątku.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje;

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Oczekiwanie przez pozwaną, że w ramach postępowania zabezpieczającego sąd dokonywać będzie całościowej oceny wszystkich dowodów zgłoszonych w sprawie, a zwłaszcza znaczenia podniesionego przez nią zarzutu, że podpis pod dokumentem sprzedaży nie pochodzi z ręki pozwanej, co w kontekście zeznań wskazanego świadka i dodatkowo stanowiska pełnomocnika procesowego powoda wzywającego o podpisanie umowy przez pozwaną świadczyć ma o niewiarygodności roszczenia - nie jest usprawiedliwione, gdyż wykracza poza ramy niniejszego etapu postępowania. W ocenie Sądu Apelacyjnego – wiarygodność roszczenia powoda nie budzi wątpliwości w kontekście treści udokumentowanej korespondencji elektronicznej dołączonej do pozwu, a z której wynika – przy uwzględnieniu ciągu zdarzeń mających mieć miejsce w sprawie według twierdzeń pozwu, że w okresie maja 2016r. doszło do potwierdzenia przez pozwaną zapłaty przez powoda kwoty 35 000 Euro, skoro w okresie tym poza pokwitowaniem złożona być miała przez pozwaną kolejna oferta sprzedaży „jeszcze dwóch klaczy”. Ocena, czy oświadczenia te są prawdziwe i jakie mają znaczenie dla wyniku roszczenia windykacyjnego koni należy do etapu postępowania rozpoznawczego, a nie zabezpieczającego i łączy się z postępowaniem dowodowym, którego zakres przed Sądem I instancji zaoferowały obie strony w swych pismach procesowych. Dopiero jego przeprowadzenie pozwoli udzielić odpowiedzi, co do znaczenia tej korespondencji, w kontekście faktów ujawnionych zażaleniem. W ocenie Sądu Apelacyjnego, gdy celem postępowania zabezpieczającego jest zapewnienie efektywności orzeczenia co do istoty, a zagrożenie związane ze sprzedażą zwierząt przez pozwaną istnieje, to samo powołanie się przez pozwaną na ograniczenie jej praw podmiotowych do rozporządzania zwierzętami, do których służyć ma jej tytuł prawny, nie jest usprawiedliwione. Do istoty bowiem zabezpieczenia należy takie ukształtowanie stosunków między stronami, by zagwarantować skuteczność orzeczenia sądowego w wypadku uwzględnienia powództwa. W tym zakresie Sąd I instancji dokonał bezbłędnej oceny prawnej wniosku o zabezpieczenie, w kontekście uwiarygadnianych przez powoda faktów i na tym etapie nie zmienia tej oceny okoliczność wskazana przez pozwaną w jej zażaleniu. Fakt zaangażowania osoby trzeciej w stosunkach prawnych między stronami prowadzi do różnych możliwych wniosków, co wymaga szczegółowego wyjaśnienia w ramach postępowania dowodowego w sprawie i niewątpliwie wykracza poza ramy niniejszego akcesoryjnego postępowania cywilnego.

Mając to wszystko na uwadze orzekł Sąd Apelacyjny jak w sentencji na podstawie wskazanych przez Sąd I instancji przepisów, a nadto na podstawie art.385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Barbara Górczanowska SSA Wojciech Kościółek SSA Sławomir Jamróg